

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/69/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1610010254
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1610010254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikuša a JUDr. Denisy Mészárosovej v trestnej veci obžalovaného U. M., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T 82/2010 zo dňa 20.02.2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. augusta 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku z dôvodu § 285 písm. e/ Tr. poriadku sa obžalovaný

U. M. - nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom
F., U. XXXX/X

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Malacky zo dňa 03.08.2010 sp. zn. 1Pv 160/10 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona na skutkovom základe, že

- napriek vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna U. X., nar. XX.XX.XXXX vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 zákona o rodine, deklarovanej mu rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 21.01.2004, č.k. 6C 114/02-37, právoplatným dňa 27.12.2004, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna U., nar. 01.09.2000 sumou 1.200,- Sk (39,83 €) mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky C. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, F., si túto zákonnú povinnosť neplní od 24.02.2009 až doposiaľ, v dôsledku čoho mu vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 332,38 €, pričom v tomto období nebol zamestnaný v hlavnom pracovnom pomere, nebol na úrade práce evidovaný ako uchádzať o zamestnanie, nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani žiadne iné sociálne dávky a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky pod č.k. 1T/19/2009 zo dňa 13.02.2009, právoplatným dňa 04.03.2009 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou na dva roky,

nakoľko trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 20.02.2013 sp. zn. 1T 82/2010 bol obžalovaný U. M. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

-napriek vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna U. X., nar. XX.XX.XXXX vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 zákona o rodine, deklarovanej mu rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 21.01.2004, č.k. 6C 114/02-37, právoplatným dňa 27.12.2004, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna U., nar. XX.XX.XXXX sumou 1.200,- Sk (39,83 €) mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky C. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, F., si túto zákonnú povinnosť neplní od 24.02.2009 až doposiaľ, v dôsledku čoho mu vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 332,38 €, pričom v tomto období nebol zamestnaný v hlavnom pracovnom pomere, nebol na úrade práce evidovaný ako uchádzať o zamestnanie, nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani žiadne iné sociálne dávky a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky pod č.k. 1T/19/2009 zo dňa 13.02.2009, právoplatným dňa 04.03.2009 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na podmienkový trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou na dva roky,

Za to mu bol podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 2, § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný napáda rozsudok okresného súdu a žiada opätovné prejednanie veci s odôvodnením, že dlh na výživnom zaplatil. V súčasnej dobe je zamestnaný na trvalý pracovný pomer a je teda schopný naďalej platiť výživné. Preto navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Na verejnom zasadnutí senátu odvolacieho súdu obžalovaný poukázal nato, že celé dlžné výživné zaplatil a preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť ho spod obžaloby. V súčasnosti riadne pracuje a výživné je zrážané z platu na základe exekučného príkazu.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla vzhľadom na zistenie, že došlo k zaplateniu celého dlhu na výživnom, oslobodiť obžalovaného s poukazom na ustanovenie o účinnej ľútosťi. Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, prihliadal len v tom prípade, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. V rámci tohto postupu zistil odvolací súd, že okresný súd správne vyhodnotil získané dôkazy, následne dospel k správne záveru v otázke viny a jeho rozhodnutie bolo v čase vydania v súlade so zákonom. Po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa a v priebehu odvolacieho konania došlo k zmene skutkového stavu, ktorá nevyhnutne vedie k inému rozhodnutiu o vine.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V zmysle ustanovenia § 2 odsek 19 Tr. poriadku, pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že na obvineného U. M. bola dňa 04.08.2010 podaná obžaloba pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti odôvodnenia tohto rozsudku tým, že celkový dlh na výživnom od 24.02.2009 do podania obžaloby predstavoval 684,31 €.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie čítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkyne C. X. a prečítaním listinných dôkazov.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd konštatuje, že dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu, dôkazy boli vykonané v súlade s Trestným poriadkom. Vyhodnotením týchto dôkazov dospel okresný súd k záveru, že obžalovaný U. M. je vinný zo spáchania žalovaného prečinu.

Záver o vine oprel súd prvého stupňa predovšetkým o výpoveď svedkyne C. X., ktorá pred súdom potvrdila, že obžalovaný bol zaviazaný platiť výživné na maloletého syna U. vo výške 39,83€ mesačne. Túto povinnosť neplnil už aj v minulosti a preto bol za neplnenie vyživovacej povinnosti odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T 19/2009 k podmienenému trestu. Od 24.02.2009 až doposiaľ znovu výživné riadne neplatil a až po vydaní trestného rozkazu dňa 23.08.2010 poukázal svedkyňi časť výživného v sume 450,-€. Suma 257,-€ bola svedkyňi vyplatená na základe exekúcie a na hlavnom pojednávaní dňa 12.12.2012 odovzdal obžalovaný svedkyňi ďalších 800,-€. Dlž na výživnom k mesiacu január 2013 vyčíslila svedkyňa na 332,38€. O dieťa je aj napriek opísanej situácii s nedostatočným platením výživného riadne postarané, pričom svedkyňa zo svojho príjmu dokáže dostatočne zabezpečiť jeho potreby.

Obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní nepopieral spáchanie skutku. Svoju vyživovaciu povinnosť si neplnil z toho dôvodu, že nemal trvalý pracovný pomer a pracoval iba brigádnicke. Preto nemal dostatok finančných prostriedkov a jeho nepravidelný príjem nepostačoval ani na zabezpečenie vlastného živobytia. Finančne ho museli podporovať rodičia, u ktorých aj býva.

Ostatné dôkazy, ktoré tvoria spisový materiál, sú v zhode s údajmi, ktoré poskytli súdu obžalovaný a matka maloletého dieťaťa. Ide predovšetkým o listinné dôkazy - rozsudok o určení otcovstva a výšky vyživovacej povinnosti, doklady o čiastočných úhradách dlžného výživného.

Výška vyživovacej povinnosti bola stanovená rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 21.01.2004 sp. zn. 6C 114/02 na sumu 1.200,-Sk (39,83€) mesačne počnúc dňom narodenia dieťaťa. Obžalovaný U. M. bol zaviazaný platiť výživné na maloletého U. vždy do 15-teho dňa v mesiaci.

Začiatok obdobia, v ktorom si obžalovaný neplnil svoju povinnosť bol správne stanovený dňom 24.02.2009, pričom obdobie predchádzajúce tomuto dátumu je pokryté trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 13.02.2009 sp. zn. 1T 19/2009.

Ku dňu vyhlásenia prvostupňového rozsudku bola výška dlžného výživného správne ustálená na 332,38€. Oproti podanej obžalobe bolo v súlade so zisteným skutkovým stavom upravené obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným do mesiaca február 2013.

Ako už bolo uvedené v predchádzajúcej časti, obžalovaný v priebehu tohto konania zaplatil matke maloletého U. postupne čiastky 450,-€, 257,-€, 800,-€, 325,-€ a 80,-€, čím splatil celý svoj dlh na výživnom.

Vychádzajúc z uvedených informácií, po oboznámení sa s listinnými dôkazmi, preukazujúcimi platenie výživného, odvolací súd konštatoval, že ku dňu konania verejného zasadnutia mal obžalovaný U. M. zaplatený celý dlh na výživnom.

Podľa § 86 písm. a/ Trestného zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Vzhľadom k tomu, že boli splnené podmienky uvedené v citovanom zákonom ustanovení, krajský súd postupoval v zmysle 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku a s použitím § 285 písm. e/ Tr. poriadku U. spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.